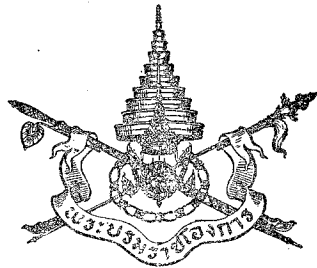

๑๔๔๗

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๘๗

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ. ๒๔๘๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ. ศ. ๒๔๘๗

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) บทบัญญัติมาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๒ แห่งพระราช
บัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับ
เงินได้พึงประเมินตั้งแต่ปีภาษี ๒๔๙๑ เป็นต้นไป

(๒) บทบัญญัติมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราช
บัญญัตินี้ว่าด้วยอากรแสตมป์ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑
มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ ทวิ แห่ง
ประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๑๘ ทวิ ในกรณีจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ใน
การจัดเก็บภาษีอากร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจที่จะประเมิน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗

เรียกเก็บภาษีจากผู้ต้องเสียภาษีก่อนถึงกำหนดเวลายื่นรายการ
ได้ เมื่อได้ประเมินแล้วให้แจ้งจำนวนภาษีที่ต้องเสียไปยังผู้
ต้องเสียภาษีและให้ผู้ต้องเสียภาษีชำระภาษีภายในเจ็ดวันนับแต่
วันได้รับแจ้งการประเมิน ในกรณีจะอุทธรณ์การประเมินก็
ได้

ภาษีที่ประเมินเรียกเก็บตามความในวรรคก่อน ให้ถือเป็น
เครดิตของผู้ต้องเสียภาษีในการคำนวณภาษี

ในการใช้อำนาจตามความในมาตรานี้ เจ้าพนักงานประเมิน
จะสั่งให้ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดด้วยก็ได้ ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๒๕ แห่ง
ประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) เว้นแต่ในกรณีห้ามอุทธรณ์ตามความในมาตรา
๒๑ หรือมาตรา ๒๕ ให้อุทธรณ์การประเมินของเจ้าพนักงาน
ประเมินต่อผู้ว่าราชการจังหวัดภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วัน
ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือรับแจ้งการประเมินตามความ
ในมาตรา ๑๘ ทวิ มาตรา ๒๐ หรือ มาตรา ๒๔ ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๓๐ แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗

เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้
ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(๑) เว้นแต่ในกรณีห้ามอุทธรณ์ตามความในมาตรา ๒๑
หรือมาตรา ๒๕ ให้อุทธรณ์การประเมินของเจ้าพนักงานประเมิน
ต่ออธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับแจ้งการประเมินตาม
ความในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๘ ทวิ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๔
มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๖๐ ทวิ ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖
และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๔๓ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐
(๕) ขอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราช
กฤษฎีกา ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไข

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๘๗

ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๔๔ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๖) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๔๕ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๖) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๕๒ ทวิ ก่อนถึงกำหนดเวลายื่นรายการตามความในมาตรา ๕๖ ผู้มีเงินได้พึงประเมินประเภทที่ไม่ต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ถ้ามูลเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป จะนำภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๔๘ ไปชำระต่ออำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอพร้อมกับยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดก็ได้

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗

ภาษีที่ชำระตามความในวรรคก่อน ให้ถือเป็นเครดิตของผู้ต้องเสียภาษีในการคำนวณภาษี”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๗ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๕๗ จัตวา การยื่นรายการตามความในมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ หรือมาตรา ๕๗ ศร ถ้ามีภาษีต้องเสีย ให้ชำระต่ออำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอพร้อมกับยื่นรายการหรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันยื่นรายการนั้น เว้นแต่ภาษีที่ชำระเป็นภาษีที่รัฐบาลชำระแทน ไม่ว่าจะเพียงบางส่วนหรือทั้งหมด ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องชำระตามกำหนดเวลาดังกล่าว แต่ทั้งนี้ ไม่เป็นการเสื่อมสิทธิที่เจ้าพนักงานประเมินจะประเมินให้เสียภาษีตามบทบัญญัติในมาตราอื่น

ภาษีที่ชำระตามความในวรรคก่อน ให้ถือเป็นเครดิตของผู้ต้องเสียภาษีในการคำนวณภาษี”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐ เพื่อประโยชน์แห่งการคำนวณยอดเงินได้พึงประเมินของผู้ต้องเสียภาษี ให้ถือว่าเงินภาษีที่ได้หักและ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๕๗

นำส่งตามความในมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ เป็นเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีได้รับ ส่วนจำนวนเงินภาษีที่หักและนำส่งไว้นั้น ให้ถือเป็นเครดิตของผู้ต้องเสียภาษีในการคำนวณภาษี”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ เว้นแต่กรณีตามความในมาตรา ๑๘ ทวิ ถ้าภาษีที่ต้องเสียตามบทบัญญัติแห่งส่วนนี้สำหรับปีภาษีใดมีจำนวนเกินกว่า ๕๐๐ บาท ผู้ต้องเสียภาษีจะชำระเป็นสองงวด ๆ ละเท่า ๆ กันก็ได้ คือ

(๑) ในกรณีต้องเสียตามความในมาตรา ๕๑ จัดว่า งวดที่ ๑ ต้องชำระภายในกำหนดเวลาตามความในมาตรา ๕๑ จัดว่า และงวดที่ ๒ ต้องชำระภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันชำระงวดที่ ๑

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๓

(๒) ในกรณีอื่น งวดที่ ๑ ต้องชำระภายในกำหนดเวลาตามความในมาตรา ๒๗ และงวดที่ ๒ ต้องชำระภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งจำนวนภาษีที่ประเมิน

ถ้าภาษีงวดที่ ๑ ไม่ชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ต้องเสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระภาษีเป็นสองงวด และให้ใช้มาตรา ๒๗ บังคับ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๖ ตี ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๖ ตี ๒ ในการได้ส่วนหรือตรวจสอบบุคคลธรรมดา บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามความในหมวดนี้ก็ดี ในการกล่าวหาแจ้งความของบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นเจ้าพนักงานรัฐบาลหรือมิใช่ก็ตาม และการกล่าวหาแจ้งความนั้นได้แสดงหลักฐานความผิดไว้อย่างชัดแจ้งก็ดี ทั้งสองกรณีโดยมีหลักฐานซึ่งได้มาจากที่อื่น นอกจากหลักฐานทางราชการสรรพากรที่มีอยู่แล้ว เป็นเหตุให้เจ้าพนักงานประเมินทำการประเมินเรียกเก็บภาษี หรือภาษีและเงินเพิ่มไปอีกเท่าใด ให้

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗

เจ้าพนักงานผู้รับเงินหักออกร้อยละ ๒๕ เป็นเงินสิ้นบนรางวัล และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดจ่ายให้แก่เจ้าพนักงานผู้ตรวจพบ ผู้กล่าวหาแจ้งความ และเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องตามระเบียบที่ อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวล รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๕ ทวิ ในการออกใบรับ ให้ผู้มีหน้าที่ออกใบรับ ตามความในมาตรา ๑๐๕ (๑) ทำต้นขั้วหรือสำเนาใบรับ และ เก็บต้นขั้วหรือสำเนาใบรับเชื่อว่านี้ไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี นับแต่วันที่ออกใบรับ

เว้นแต่จะมีหลักฐานพิสูจน์ได้เป็นอย่างอื่น ถ้าปรากฏว่า การรับเงินหรือรับชำระราคาตามความในมาตรา ๑๐๕ (๑) ไม่มี ต้นขั้วหรือสำเนาใบรับให้ถือว่าไม่ได้ออกใบรับ

ใบรับและต้นขั้วหรือสำเนาใบรับตามความในวรรค ๑ อย่าง น้อยต้องมีตัวเลขและอักษรไทยให้ปรากฏข้อความต่อไปนี้

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๘๗

(๑) หมายเลขที่ทะเบียนการค้าตามประมวลรัษฎากรของ
ผู้ออกใบรับ

(๒) ชื่อ หรือ ยี่ห้อ ของผู้ออกใบรับ

(๓) เลขลำดับของเล่มและของใบรับ

(๔) วันเดือนปีที่ออกใบรับ

(๕) จำนวนเงินที่ได้รับ

ตัวเลขไทยนั้นจะให้เอชอาร์บิกแทนก็ได้

ในกรณีการขายสินค้าเฉพาะชนิดที่มีราคาตั้งแต่ ๒๐ บาท
ขึ้นไป ให้ผู้จำหน่ายออกใบรับตามความในมาตรา ๑๐๕ (๑)
แสดงชนิด ชื่อ จำนวน และราคาสินค้านั้นไว้ในใบรับด้วย
และในกรณีการขายซึ่งมีราคาที่ต้องชำระตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป
ก็ให้แสดงชื่อหรือ ยี่ห้อ และที่อยู่ของผู้ซื้อไว้ในใบรับด้วย”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๕ จัตวา
แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๑๐๕ จัตวา ในกรณีผู้ประกอบการค้าเป็นผู้ผลิต
ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ขายส่ง เมื่อมีการขายสินค้า ให้ออก
ใบส่งของแก่ผู้ซื้อและให้ทำสำเนาเก็บไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า
ห้าปี นับแต่วันที่ออกใบส่งของ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗

ใบส่งของและสำเนาตามความในวรรคก่อน อย่างน้อยต้องมีตัวเลขและอักษรไทย ให้ปรากฏข้อความต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ หรือยี่ห้อของผู้ขาย
 - (๒) ชื่อ หรือยี่ห้อของผู้ซื้อ
 - (๓) เลขลำดับของเล่ม (ถ้ามี) และของใบส่งของ
 - (๔) วันเดือนปีที่ออกใบส่งของ
 - (๕) ชนิด ชื่อ จำนวน และราคาของสินค้าที่ขาย
- ตัวเลขไทยนั้นจะใช้เลขอารบิกแทนก็ได้”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๔ โดยการตรวจสอบตามความในมาตรา ๑๒๓ กิตติ โดยการกล่าวหาแจ้งความของบุคคลใด ไม่ว่าจะเป็นเจ้าพนักงานรัฐบาลหรือไม่ใช้ก็ดี ถ้าปรากฏว่า

- (๑) มิได้มีการออกใบรับในกรณีที่ต้องออกใบรับตามความในมาตรา ๑๐๕ หรือ มาตรา ๑๐๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเก็บเงินอากรจนครบ และเงินเพิ่มอากรอีกเป็น

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗

จำนวน ๖ เท่าของเงินอากร หรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

(๒) ตราสารมิได้ปิดแสดงปีบริบูรณ์ โดย

(ก) มิได้ปิดแสดงปีโดย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเก็บเงินอากรจนครบ และเงินเพิ่มอากรอีกเป็นจำนวน ๖ เท่าของเงินอากรที่ต้องเสีย หรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

(ข) ปิดแสดงปีน้อยกว่าอากรที่ต้องเสีย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเก็บเงินอากรจนครบ และเงินเพิ่มอีกเป็นจำนวน ๖ เท่าของเงินอากรที่ขาด หรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

(ค) ในกรณีอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเก็บเงินเพิ่มอากร เป็นจำนวน ๑ เท่าของเงินอากรที่ต้องเสีย หรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

เงินเพิ่มเมื่อเรียกเก็บได้แล้ว ให้หักออกร้อยละ ๔๐ เป็นเงินสิ้นบนรางวัล และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดจ่ายให้แก่บุคคลผู้ตรวจพบ ผู้กล่าวหาแจ้งความ และเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้อง ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี”

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปในแทน

“มาตรา ๑๒๓ ทวิ เพื่อให้การเสียอากรในหมวดนี้เป็นไปโดยรัดกุม ให้อธิบดีโดยอนุมนตรีรัฐมนตรี มีอำนาจกำหนดวิธีการให้ผู้หน้าที่เสียอากรปฏิบัติ การกำหนดวิธีการเช่นว่านี้เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

เพื่อความสะดวกของผู้หน้าที่เสียอากร การปฏิบัติในการจัดมาตามความในมาตรา ๑๐๓ หรือการปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๕ ทวิ มาตรา ๑๐๕ ตริ และมาตรา ๑๐๕ จัตวา นั้น อธิบดีโดยอนุมนตรีรัฐมนตรี มีอำนาจกำหนดวิธีการให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น หรือจะยกเว้นไม่ให้อำนาจบังคับก็ได้”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปในแทน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๗

“มาตรา ๑๒๘ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือนายตรวจ ในการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือโดยรู้อยู่แล้ว หรือจงใจไม่ปฏิบัติตามคำเรียก หรือไม่ยอมให้ยึดตราสารหรือเอกสาร หรือไม่ปฏิบัติตามหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือ นายตรวจ ตามความในมาตรา ๑๒๓ หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถามหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติ มาตรา ๑๐๕ ทวิ มาตรา ๑๐๕ จัตวา หรือมาตรา ๑๒๓ ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๒ การเสียอากรให้เสียเป็นรายตัวผู้ดู และเสียโดยวิธีใดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ใช้แสตมป์ปิดตัวและจัดหน้า
- (๒) ใช้ตัวมีแสตมป์คน
- (๓) เสียเป็นตัวเงินตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

ถ้าตัวทำเป็นเล่มออกให้ผู้ดู ต้องเสียอากรตามจำนวนค่าดูในตัวทุกฉบับ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗

ถ้าเป็นตัวอย่างให้สำหรับเข้าดูได้หลายครั้ง ให้เสียอากรตามจำนวนเงินค่าดู ที่ปรากฏในต่วนนั้น”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๕ นอกจากจะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ห้ามมิให้เจ้าของ หรือบุคคลที่เจ้าของแต่งตั้งคอยรับตัวอนุญาตให้ผู้ใดเข้าดู เว้นแต่

(๑) มีตัวบุคคลที่ชี้ชัดมาแสดงว่าเสียอากรครบถ้วนแล้ว

(๒) มีตัวแสดงที่ตนแสดงว่าเสียอากรครบถ้วนแล้ว

(๓) มีตัวหรือเครื่องหมายอื่นซึ่งแสดงว่าได้เสียอากรเป็นตัวเงินแล้ว

(๔) ผู้ดูเป็นเด็กซึ่งไม่ต้องเสียค่าดูตามระเบียบการของเจ้าของ แต่เด็กนั้นต้องมีอายุไม่เกินเจ็ดขวบ และสูงไม่เกินหนึ่งเมตร หรือ

(๕) ผู้มีหน้าที่ทำการเกี่ยวกับมหรสพ ซึ่งโดยลักษณะหน้าที่นั้นไม่ต้องเสียค่าดู”

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๕๗

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายของมาตรา ๑๓๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๔

“ตัวที่ต้องทำตามความในมาตรานี้ เมื่อมีเหตุสมควร อธิบดีจะสั่งให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่นก็ได้”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๑๔๐ ทวิ โดยการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ดี โดยการกล่าวหาแจ้งความของบุคคลใด ไม่ว่าจะเป็นเจ้าพนักงานรัฐบาล หรือมิใช่ก็ดี ถ้าปรากฏว่าไม่เสียอากร หรือเสียอากรไม่ครบถ้วนตามหมวดนี้ ให้เรียกอากรจนครบ และให้เรียกเงินเพิ่มเป็นรายตัวผู้ดูอีกเป็นจำนวน ๒ เท่าของอากรที่ไม่เสีย หรือที่ขาด หรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า เงินอากรและเงินเพิ่มตามความในมาตรานี้

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๕๗

ให้ชำระเป็นเงินภายในสัปดาห์ นับแต่วันได้รับคำสั่งของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ เงินเพิ่มให้ถือเป็นเงินอากร

เงินเพิ่มเมื่อเรียกเก็บได้แล้วให้หักออกร้อยละ ๕๐ เป็น
เงินสนับสนุนรางวัล และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดจ่ายให้แก่
เจ้าพนักงานที่ตรวจพบ ผู้กล่าวหาแจ้งความและเจ้าพนักงาน
ที่เกี่ยวข้อง ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกวิเคราะหส์ัพท์คำว่า “ข้อ” และ
“จำหน่าย” ในมาตรา ๑๖๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ “ข้อ” หมายความว่า รับโอนกรรมสิทธิ์ หรือรับโอน
การครอบครอง เว้นแต่รับโอนการครอบครองชั่วคราวเพื่อ
ตรวจสอบคุณภาพหรือโฆษณา

“จำหน่าย” หมายความว่า โอนกรรมสิทธิ์ หรือโอน
การครอบครอง เว้นแต่โอนการครอบครองชั่วคราวเพื่อตรวจสอบ
คุณภาพหรือโฆษณา ”

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๗ ทวิ
แห่งประมวลรัษฎากร

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗

“มาตรา ๑๖๗ ทวิ เพื่อความสะดวกในการชำระภาษีการ
ซื้อโภคภัณฑ์ เมื่อมีผู้ร้องขอชำระภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ล่วงหน้า
แทนผู้ค้าโภคภัณฑ์ หรือผู้ค้าโภคภัณฑ์ได้ร้องขอชำระภาษีการ
ซื้อโภคภัณฑ์ล่วงหน้า เมื่ออธิบดีเห็นเป็นการสมควรจะอนุมัติ
ให้ชำระตามระเบียบ และวิธีการที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติ
รัฐมนตรีก็ได้

ให้ผู้ร้องขอชำระภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ตามความในวรรค
ก่อน มีหน้าที่และความรับผิดชอบตามบทบัญญัติในลักษณะนี้เช่น
เดียวกับผู้ค้าโภคภัณฑ์ผู้จำหน่ายที่ชำระภาษีการซื้อโภคภัณฑ์”

มาตรา ๒๕ บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่
ยกเลิก หรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้
ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อน
วันที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๘๗

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยวิธีการเสียภาษีอากร กับวิธีปฏิบัติจดทะเบียนภาษีอากรเกี่ยวกับ ภาษีเงินได้, ภาษีการค้า, ภาษีสบ้าย, อากรแสตมป์, อากรมหรรณพ และ ภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ ควรได้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สะดวกและรัดกุมยิ่งขึ้นตามกาลสมัย จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ :-

๑. ภาษีเงินได้, ภาษีการค้า, ภาษีสบ้าย เพิ่มให้มีการเรียกเก็บ ภาษีและการขอเสียภาษีก่อนถึงกำหนดเวลาได้ ทั้งนี้เพื่อรักษาประโยชน์ ของรัฐ และเพื่อความสะดวกแก่ผู้เสียภาษีในบางกรณี

(๒) ภาษีเงินได้

(ก) แก้ไขเพิ่มเติมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาดำหรับ เงินได้พึงประเมินบางประเภท เพื่อให้สะดวกแก่การคำนวณภาษีของผู้ เสียภาษีและเจ้าพนักงานประเมินด้วย

(ข) แก้ไขเพิ่มเติมการเสียภาษีให้ชำระพร้อมกันยื่น รายการ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการชำระภาษีของผู้เสียภาษีและ การปฏิบัติของเจ้าพนักงานด้วย

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗

๓. อากรแสตมป์

แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำใบรับ เพื่อให้การควบคุมการจัดเก็บอากรรดกมียังขึ้น กับทั้งให้มีการผ่อนผันการปฏิบัติในบางกรณีได้ เพื่อความสะดวกของผู้เสียอากร

๔. อากรมรดก

(ก) เพิ่มวิธีเสียอากรให้เบ็ดเตล็ดขึ้นได้ ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกแก่ผู้เสียอากร

(ข) กำหนดให้มีการจ่ายเงินต้นบนรางวัลได้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นทางควบคุมการหักเตียงอากรได้อีกทางหนึ่ง

๕. ภาษีการขอโฉดโฉนด เพิ่มให้มีการชำระภาษีการขอโฉดโฉนดล่วงหน้าได้ ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการเสียภาษีของผู้ค้าโฉดโฉนด